

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. F. Ioannis Nider Ordinis Prædicatorum Theologi De Reformatione Religiosorum Libri Tres

Nider, Johannes

Antverpiæ, 1611

VI. Soluit quando obiiciunt Prælatorum peccata; & declarat quòd propterea
reformationi eorum actiuæ nullus resistere debet.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45728](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45728)

fit dissimulatio. Nihil autem penitus se tueri possunt per dictas auctoritates hi Religiosi, qui per visitatores aut reformatores requiruntur, ut regulam & constitutiones etiam quoad minora seruent: quia tunc nec Prælatorum dissimulatio nec indulgentia adest. Item aduertendum quod dicti Doctores loquuntur in casu, quo quis non fecit professionem ore. Talis enim etsi in facie Ecclesiæ post annum stans, fecisse præsumitur professionem: tamen in foro conscientie minus obligari videtur, & ad pauciora, quam qui solemniter & publice emisit votum. Consuetudo ergo, corruptela veriùs, nullum decipiat, ne ipsa cæcatus se conformet secularibus.

CAPUT VI.

Soluit quando obiiciunt Prælatorum peccata; & declarat quod propterea reformationi eorum actiua nullus resistere debet.

AD tertiam obiectionem, quâ recusant quidam reformari propter Prælatorum suorum malam voluntatem, nunc respondendum est. Quidam enim quando præsertim Abbates suos aut Prælatos alios vident speciales domos inhabitare, lætius cum secularibus conuersari, lautioribus cibis frui,
&

& similia: qui tamen volunt quòd subditi sui reformatur, cum subditos reperiunt ceruicosos & rebelles; talibus Prælati certè tenentur in reformatione subditi obedire, multiplici ratione. Primò, quia rem bonam subdito & proficuum imponunt, scilicet, benè viuere: quod nulli obest, sed cuilibet prodest. Vnde tali recalcitrare, esset se bono morali & meritorio irrationabiliter priuare. Et licet talis Prælati malè viuat; tamen alios cogit benè facere: & secundum Augustinum, Felix necessitas, quæ ad meliora compellit. Quis enim prudens bonum panem ab iracundo pistore non gratis reciperet, quando in famis necessitate, vel aliàs, indigens esset? Multi præterea boni sutores sunt, qui malos calceos portant, & tamen aliis optimos conficiunt: sic multi sunt Episcopi, Prælati, Curati, & Prædicatores mali, qui tamen aliis iubent benè facere. Talibus obediendum esse mandat etiam Christus Matth. 23. vbi dicitur: *Tunc Iesus locutus est ad turbas & discipulos suos, dicēs; Super cathedram Moysi sederunt Scribæ & Pharisæi. Omnia ergo quaecumque dixerint vobis, seruare & facite: secundum verò opera illorum nolite facere. dicunt enim & non faciunt. Alligant enim onera graua & importabilia, & imponunt in humeros hominum:*

Aug. ep. 45.
ad Armen-
tar. & Paul.
tom. 2.

Mat. 23. 1.

D

num:

num: digito autem suo nolunt ea mouere.

Hugo li. 2.
De clauſtro
animę c. 12

Prætereà, ſicut dicit Hugo de XII. abuſio-
nibus clauſtraliũ, tres ſunt ſpecies negli-
gentium Prælatorum; quidam qui malè vi-
uunt, & ſubiectos benè viuere cogunt: qui-
dam qui malè viuunt, & ſubiectos malè
viuere volunt: quidam qui benè viuunt, &
ſubiectos malè viuere permittunt; iſti exem-
plo præcedunt, ſed non increpando delin-
quunt: licet enim benè uiuant, neceſſe ta-
men eſt, vt de grege ſibi commiſſo, Domi-
no gregis rationem reddant. Illi verò qui
male viuunt, & ſubiectos benè viuere cogũt,
errantes reuocant, quantum eſt in iuſſu ver-
borum. Qui autem malè viuunt, & ſubie-
ctos malè viuere volunt, etiam gregem ſibi
commiſſum vnà ſecum occidunt. Prælati
ergo, qui mali ſunt, & tamen ſubiectos benè
viuere volunt, vnum actum debitum ouibus
impendunt, videlicet, quòd paſcant oues
verbo, & fortè temporali ſubſidio; licet non
paſcant exemplo. Hæc quidem ex ſuppoſi-
tione dicta ſint, cum ſcilicet conſtet Præla-
tum eſſe malum. Sed certè Prælatus qui re-
formare ſubditos laborat, ex hoc non, nec
ex aliis indifferentibus, quæ ad bonum &
malum poſſunt interpretari, debet maleuo-
lus, imò potiùs beneuolus iudicari: alioquin
ſubditi, temerarij iudicij nefas incurrunt,
dicens

dicente Domino: *Nolite iudicare, & non* Mat. 7.1.
iudicabimini. Super quo dicit Augustinus: Aug. lib. 2.
 Hoc loco nihil aliud præcipi æstimo, nisi vt ser. Do. in mon. to. 4.
 ea facta, quæ dubia sunt, quo animo fiant, in
 meliorem partem interpretentur. De his
 autem, quæ non possunt bono animo fieri,
 sicut sunt blasphemix, & huiusmodi, nobis
 iudicare permittitur. De factis autem me-
 diis, quæ possunt bono & malo animo fieri,
 temerarium est iudicare, maximè vt con-
 demnemus. Vtitur præterea Prælati, siue
 bonus siue malus sit, iure suo, quando man-
 dat subdito, vt se huic sæculo non confor-
 mer, sed iubet seruare ea vota regulæ & con-
 stitutionum, quæ distinxerunt in professio-
 ne labia sua. Insuper etiam apud subditum,
 est voti debitum; quando se promisit obe-
 dientiam seruare Prælato suo secundum re-
 gulam & statuta.

CAPVT VII.

*Quando obiiciunt reformationem esse noui-
 tatem & singularitatem; ostendit, quæ
 sit bona nouitas & singularitas, quæ sit
 mala.*

AD quartam obiectionem, vbi dicunt
 reformationem esse rei nouitatem &
 singularitatem: in hoc impij suam cæcita-